

Yderligere tillader jeg mig at udtale, at man formentlig, foruden at fordre bestemte Krav fyldestgjorte med Hensyn til Lokalernes Omdannelse, for at sikre sig en forsvarlig Pleje og Behandling af de syge maatte forlange:

At der førtes et Tilsyn med Plejehjemmet af Fysikus eller nærværende Anstalts Overlæge.

At Ministeriet forbeholdt sig at approbere et for Plejehjemmet gældende Reglement og navnlig fik Lejlighed til at bestemme den fornødne Størrelse af Opsynspersonalet.

At der *ikke* gaves Tilladelse til den ønskede Indrettelse af en mindre Afdeling til Behandling af friske helbredelige Tilfælde.

At der, for saa vidt det tillodes at bevare en Del af Bygningen som Fattiggaard, hvad der synes ikke at ville være uden Betænkelighed, krævedes en fuldstændig Adskillelse af denne fra Plejehjemmet.

Jeg skal tilføje, at da Fattiggaardsbestyrelsen kræver et Tilskud af 65 Ø. daglig for hver herfra til Plejehjemmet overført Patient, synes den at gaa ud fra; at Betalingen til Sindssygeanstalten i alle Tilfælde er de for uformuende normerede 55 Ø. daglig. Da det imidlertid ikke kan anses for udelukket, at ogsaa Patienter, der erlægge en Betaling af 1 Kr. 08 Ø. daglig, overføres til det eventuelle Plejehjem, henstilles, om der ikke skal fastsættes anden Bestemmelse med Hensyn til Statstilskuddet for saadanne, saa længe de selv have Midler, hvoraf Betalingen kan udredes.

Pontoppidan.

Jeg har dernæst udtalt min Forbavelse over, at det kgl. Sundhedskollegium, skønt det i denne Sag netop var spurgt til Raads, kunde i sin Besværing til Hans Majestæt Kongen udtale, at det — efter Kollegiets Mening ulovligt — ikke var blevet spurgt til Raads, men om det var blevet spurgt til Raads, vilde med meget stærke Grunde have fraraadet Foranstaltningen.

Jeg føjer hertil min Forbavelse over, at Sundhedskollegiet nu i Stedet for at indrømme, at det af Mangel paa tilbørlig Agtpaaagivenhed har givet en urigtig Fremstilling paa dette Punkt, søger at komme bort herfra ved i den mest iøjnefaldende Strid med dets egne Ord af 19. December at ytre: „Naar Kollegiet derfor har udtalt, at det i denne — og den følgende — Sag ikke er raadspurgt, har det ikke været Kollegiets Mening dermed at sige, at det overhovedet ikke var blevet gjort bekendt med Ministeriets Plan, men at denne er bragt til Udførelse uden Kollegiets Medvirkning“. Og Forholdet bliver ikke bedre, naar det med Hensyn til den sidste Passus i Kollegiets Bemærkning erindres, at samtlige Henstillinger, som Kollegiet havde fremsat for det Tilfælde, at Planen i Henhold til Overlægens Anbefaling agtedes fremmet, ere tagne til Følge ved Gennemførelsen.

Hvad Dalstrup Plejehjem og den senere stedfundne Udvidelse saavel af dette som af Plejehjemmet paa Raamosegaard angaar, da har jeg, idet disse Foretagender have fundet Sted paa ganske samme Grundlag som det, der med Hensyn til Plejehjemmet paa Raamosegaard havde været forelagt det kgl. Sundhedskollegium, ikke fundet nogen Grund til at forelægge Sagen, eftersom den er fremmet under Medvirkning af Overlægen ved Aarhus Sindssygeanstalt, Dr. med. Hallager, hvis Sagkundskab i Henseende til Sindssygevæsenet det kgl. Sundhedskollegium aldeles ikke kan underkende.

Med Hensyn til Apotekervæsenet hedder det vel i Sundhedskollegiets Instruks af 15. Juni 1813 § 24, at Kollegiet „skal være fortrinligen opmærksomt paa Apotekervæsenet i Danmark og saavel vaage over Apotekernes lovlige Rettigheder som paase, at Apotekerne stedse ere forsynede med tilstrækkelige Forraad af gode og uforfalskede Medicinalvarer, samt at de holde sig den fastsatte Takst efterrettelig“, men der findes hverken her eller i senere Lovbestemmelser nogen Forskrift om, at Oprettelsen af nye Apoteker og Bortgivelse af de senere i kgl. Resol. af 23. December 1842 omhandlede personlige Apotekerprivilegier kun maa ske efter det kgl. Sundhedskollegiums Raad og Indstilling. Naar ikke desto mindre Justitsministeriet i en lang Række af Aar om disse Sager har indhentet det kgl. Sundhedskollegiums Indstillinger, har dette beroet paa Skik og Brug, der til enhver Tid kan forandres og fraviges.

Jeg har, længe før jeg blev Justitsminister, haft den Opfattelse, at det kgl. Sundhedskollegium stillede sig alt for afvisende med Hensyn til Oprettelse af nye Apoteker, særlig af nye Landapoteker. Naar det kgl. Sundhedskollegium i sin Rede-